

மட்டக்களப்பு நாட்டார் பாடல்களில் காதல் உணர்வு

முருகு தயாநிதி ^{அ. *}

^அ தமிழ்த்துறை, தேசிய கல்வி நிறுவகம், மஹரகம, கொழும்பு, இலங்கை.

Feeling of love in Batticaloa folk songs

Murugu Thayanithy ^{a*}

^a Department of Tamil, National Institute of Education, P.O. Box 21, Maharagama, Colombo, Sri Lanka.

* Corresponding Author:

muruguthayanithy@gmail.com

Received: 22-05-2021

Revised: 04-09-2021

Accepted: 05-09-2021

Published: 15-09-2021

ABSTRACT

Literatures have been studied orally before taking written form. History makes it clear that such songs were written during the Sanskrit period. These oral literatures shed light on the life and history of a country and its flaws and serve as a mirror that reveals the cultures, customs, and ancient thoughts of the people. Although the study of folk songs on the world stage has been in vogue for a long time, it came into practice in Tamil Nadu in the 19th century and then came into the study. However, it has not been advanced as a separate discipline in the University of Sri Lanka to date. Instead, the study of folk songs is being carried out in collaboration with the Tamil Department. In the case of Batticaloa Tamil Nadu, the close connection between India and Sri Lanka due to migration, migration and migration from ancient times can be seen from the identification of Tamils as the first and last king of Sri Lanka. Therefore, it is possible to realize that folk songs are widespread among the people of Batticaloa as there was not only Tamil Nadu connection but also Indian national connection. The songs are arranged in the form of Ritual, Rain and Famine, Lullaby, Game, love, Marriage, Family, Community, Relationship and Career, Obpari, Swing, Satire, Mother Songs. These songs explore love songs, present the feeling of love found in them, show how they fit in with the general characteristics found in the literature of Sangala Agathi and reveal aspects of the Batticaloa socio-cultural hierarchy. The gist of the song is not to give a direct meaning, but to explain its essence. They are classified as motherly songs, Fatherly songs, Leader songs, Leader songs, Friend songs, and General songs.

Keywords: Batticaloa Folk Songs, Tamil Folk Songs, Home Affairs, Love Feeling

முன்னுரை

நாட்டுப்புற மக்களின் பழக்க வழக்கங்களையும் பண்பாடுகளையும் நம்பிக்கைகளையும் இலக்கியங்களையும் ஆராயும் இயலே நாட்டுப்புறவியலாகும். அது ஒரு நாட்டின் வாழ்வையும் வரலாற்றையும் குறைகளையும் நிறையையும் தெளிவாக்காட்டுவன. நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் மக்களின் பண்பாடுகள், பழக்கவழக்கங்கள், பழமையான எண்ணங்கள் ஆகியவற்றை வெளிப்படையாக காட்டும் கண்ணாடி என்பர். நாட்டுப்புற மக்களது உணர்வுகளையும் கவிதை புணையும் ஆற்றலையும் கற்பனை வளத்தையும் நாட்டுப்புறப் பாடல்களிலே காணலாம். இவைகள் ஏட்டில் ஏறாவிடினும் எழுத்திலே வராவிடினும் பாட்டிலே இடம்பெறாவிடினும் நம்நெஞ்சில் இருந்து மட்டும் நீங்காது நிற்கும். நாட்டார் வழக்காற்றியலின் வளர்ச்சிக்குத் தேசியத் தாழ்வு மனப்பாங்கு அடிப்படைக் காரணமாக இருந்தது என்று எஸ்.டி.லூர்த் குறிப்பிடுவார். இந்த மனப்பாங்கு தமிழ்நாட்டினையும் பாதித்தது என்பார் (Sakthivel, 2018). தமிழ் நாட்டினைப் பொறுத்தவகையில் 19ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கத்திலே நாட்டார் வழக்காறுகளைப் பற்றிய ஆய்வு தொடங்கப்பட்டது. அது 1960ஆம் ஆண்டு கல்விப் புலத்திற்குள்

வருகின்றது. ஆறு அழகப்பன், கே.பி. எஸ். ஹமீது போன்றோர் பட்டப்படிப்புக்காக இத்தகைய பொருண்மையைத் தேர்ந்து ஆய்வினை மேற்கொள்கின்றனர். பின்னர், படிப்படியாக அதன் தொடர்ச்சி இன்றைய கல்வி உலகில் நாட்டாரியல் துறையினை ஆரம்பித்து ஆராய்ச்சியினை மேற்கொள்ளும் அளவிற்கு அதன் செல்நெறி மூழ்கி உள்ளது.

இலங்கையினைப் பொறுத்தவகையில் நாட்டாரியலை தனித்துறையாக முன்கொண்டு செல்லும் நிலையும் அடையாளப்படுத்துகையும் இன்னும்தவழும் நிலையிலேயே உள்ளன. நாட்டுப்புறப்பாடல், நாட்டுப்பாடல், நாடோடிப்பாடல், நாட்டார் பாடல், வாய்மொழிப்பாடல், பரம்பரைப்பாடல், கிராமியப்பாடல், மக்கள் பாடல், ஏட்டில் எழுதாத் கவிதை, மலையருவி, காட்டுப்பூக்கள், வனமலர், காற்றிலே மிதந்த கவிதை என்றெல்லாம் நாட்டார் பாடல்களை அழைப்பர். நாட்டார்பாடல்கள் மக்களால் பாடப்படும் பாடல்கள். இது அம்மக்களின் வாழ்வோடு பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. மனிதனின் பிறப்பு முதல் இறப்புவரையான நிகழ்வுகள் இப்பாடல்களில் மேலெழுகின்றன. இலங்கையிலே நாட்டார் வழக்கியல் பற்றிய காத்திரமான ஓர் ஆய்வு முயற்சி, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் நடத்திய நாட்டார் வழக்காற்றியல் பற்றிய கருத்தரங்கில் கால்கோள் ஆகியது. தொடர்ந்து “ஈழத்து நாடோடிப் பாடல்கள்” எனும் பதிப்பினை எவ். எச். சி. நடராசா அவர்களும், “மட்டக்களப்பு நாட்டுப் பாடல்கள்” எனும் பதிப்பினைச் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தனும், “ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள்” (மட்டக்களப்பு மாவட்டம்) எனும் தலைப்பில் பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம் அவர்களும் ஆய்வு செய்திருந்தனர். அவற்றினைத் தொடர்ந்து பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் ஆய்வுகளும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் எழுந்தபோதும் காதல் பாடல்களைத் தனித்து ஆராய்ந்து அதனுடைய பண்பாட்டு அம்சங்களை வெளிப்படுத்திய வகையில் ஆய்வு வெளிவந்ததாகத் தெரியவில்லை. இவ்வாறான பின்னணியில் அத்தகைய இடைவெளியினை இக்கட்டுரை நிறைவு செய்கின்றது.

இக்கட்டுரையினை முன்வைப்பதற்காக இந்திய தேசத்தில் இருந்து காலத்திற்குக் காலம் ஏற்பட்ட குடியேற்றங்களும், இடம் பெயர்வுகளும் வரலாற்று அடிப்படையில் நோக்கப்படுகின்றன. இதற்காக மகாவம்சத்துடன், மட்டக்களப்பு வரலாற்றினைத் தெளிவுபடுத்தும் மட்டக்களப்பு பூர்வ சரித்திரம், மட்டக்களப்பு மான்மியம் என்ற நூல்களும் அதற்குத் துணையாக அமைகின்றன. இந்த ஆராய்ச்சியினை மேற்கொள்வதனால் எதிர்காலத்தில் ஆய்வாளர்கள் சங்ககால அகத்தினைப் பாடல்களுடன் காதல் உணர்வுகளை ஒப்பிட்டுப் பார்த்து ஆய்வு செய்வதற்கும், தமிழர்களுடைய வரலாற்றினைக் கண்டு கொண்டு, மேலும் ஆய்வுச் சிக்கலுக்கான தெளிவினை முன்வைப்பதற்கும் துணையாக அமைகின்றது.

இலங்கை வரலாறு

இலங்கை வரலாறு என்பது இந்தியாவில் ஐம்பத்தியாறு தேசங்களில் இருந்து வந்த மக்களால் உருவானதாகும். இலங்கையின் முதல் தமிழ் மன்னன் இராவணன். ஆகவே, இதிகால காலத்தில் இராவணன் கோணேஸ்வரர் ஆலயத்தினையும், மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தில் உள்ள திருக் கோயிலையும் வணங்கி இருக்கின்றான் (Tanapakkiam Gunabalasingam, 1993). அத்தகைய காலந்தொடக்கம் இலங்கையின் வரலாறு இந்திய தேசத்தில் இருந்து வந்த அரசர்களின் வருகையினாலும் பணியினாலும் மேம்பட்டது. குறிப்பாக கலிங்க தேசத்தில் இருந்து விஜயன் கி.மு.543 ஆம் ஆண்டு காலத்தில் இலங்கை வருகின்றான். (அவன் வருவதற்கு முன்னர் இங்கு இயக்கர், நாகர் அரசுகளின் ஆட்சி இருந்தது. இதனால் தன் விஜயன் இயக்க அரசினங் குமரியான குவேனியைத் திருமணம் செய்திருக்கின்றான் அதன் தொடர்ச்சியால் ஏற்பட்ட மாற்றத்தில், குவேனி இயக்க வம்சம் என்பதனால் அவளைப் பட்டத் தரசியாக்குவதில் சிக்கல் நிலை எழ, மதுராபுரியில் இருந்த ஒருவரைத் திருமணம் செய்து கொண்டு அவளைப் பட்டத்தரசியாக்குகின்றான். பின்னர் தமிழர்களும் சிங்களவர்களும் கால மாறுதலில் மாறிமாறி ஆட்சிப்பீடம் ஏறுகின்றனர். தொடர்ந்து 1505-ஆம் ஆண்டு போர்த்துகேயரின் ஆட்சிக்குக் கீழும், 1658-ஆம் ஆண்டு ஒல்லாந்தரின் ஆட்சிக்குக் கீழும், 1796-ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்குக் கீழும் இலங்கை வருகின்றது. ஆனால், கண்டியின் ஆட்சியை இவர்களால் கைப்பற்ற முடியாமல் இருந்தது. இவ்வாறாக கண்டியின் ஆட்சியில் இறுதி தமிழ் மன்னன் கண்ணுசாமி என்ற

பெயருடைய, ஸ்ரீவிக்கிரமராசசிங்கன் பதிவாகின்றான். இவனுடைய பூர்வீகம் மதுரையாகும். அதாவது, மதுரை நாயக்கர் வம்சத்தினைச் சேர்ந்தவன். இலங்கையினை ஆங்கிலேயர் கைப்பற்றியபோது எகலபொல என்ற அவனுடைய பிரதானியால் 1815ஆம் ஆண்டு கண்ணுசாமி காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டு, சிறைப் பிடிக்கப்படுகின்றான். அதன் பின்னர் 1948-ஆம் ஆண்டு இலங்கை சுதந்திரம் பெறுகின்றது. அன்று தொடக்கம் சிங்கள மன்னர்களே இலங்கையின் தலைவர்களாக இருந்து வருகின்றனர்.

மட்டக்களப்புத் தமிழகம்

மட்டக்களப்புத் தமிழகம் என்பது திருகோணமலையில் உள்ள கொட்டியார்க்குடா தொடக்கம், உவாப் பிரதேசத்தில் இருக்கும் குழுக்கள் ஆறுவரையும் நீண்டும் உன்னரசுகிரி வரை பரந்தும் இருந்தது. (Kandaiya, 1964) மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தின் ஆட்சி அதிகாரம் இலங்கை வரலாற்றுடனும் தொடர்புடையதாக இருந்த போதும் அது சிலகால கட்டங்களில் தனியரசாக ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றமையினை மட்டக்களப்புப் பூர்வசரித்திரம், மற்றும் மட்டக்களப்பு மான்மியம் என்பன தெளிவு படுத்துகின்றன. மட்டக்களப்புத் தமிழக அரசியலும் இராணுவமும் தொடர்புடையது. தொடர்ந்து அவன் இங்குள்ள திருக்கோயிலைத் தரிசனம் செய்திருக்கின்றன். அதனைத் தொடர்ந்து கலிங்க மன்னன் விஜயனுடைய வருகை பற்றியும் அதனோடினைத் தகலிங்கர், வங்கர், சிங்கர் ஆட்சி காலத்திற்குக் காலம் இடம் பெற்றிருக்கின்றமையினையும் அறிகின்றோம் (Kamalanathan, 2005). இயக்கர்குடி வழி அரசுகள், நாகர் குடி வழி அரசுகள், பரிதிசுவ இரகுவம்சக்குடி வழி அரசுகள், கலிங்கர் குடிவழி அரசுகள், சிங்கர் குடிவழி அரசுகள், வங்கர்குடிவழி அரசுகள், போர்த்துக்கேயர் ஒல்லாந்தர்குடி வழி அரசுகள் பற்றிக்கூறப்படுகின்றது (Tanapakkiam Gunabalasingam, 1993). இதனைத் தொடர்ந்து பிரித்தானியர்க்குடி வழி அரசுகளின் ஆட்சி என்பன இடம் பெற்றன. இது இவ்வாறிருக்க இலங்கையில் ஆட்சி அதிகாரம் ஏற்படவும் புனருத்தாரண வேலைகள் இடம் பெறவும் இந்திய தேசத்தில் இருந்தே குடும்பங்கள் குடியமர்த்தப்பட்டு, சிற்ப வேலைப்பாடுகளுடைய சிற்பிகளும் ஏனைய கட்டிடத் தொழிலாளர்களும், கலைஞர்களும் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றனர். கூத்திகள் காலத்தில் (கி.மு.296) காளிகட்டத்திலிருந்து 90 குடும்பங்களும், கலிங்கதேசமிருந்து 96 குடும்பங்களையும் குடியேற்றினர் (Kamalanathan, 2005). இவ்வாறாக அரசியல் மாற்றம் ஏற்பட்ட காலங்களில் இந்திய தேசத்தில் இருந்து குடிகள் இங்கு தருவிக்கப்பட்டு குடியமர்த்தப் பட்டுள்ளமையினை பல்வேறு காலகட்டங்களில் அவதானிக்கலாம். இவ்வாறாகச் சேர நாட்டில் இருந்து குடியேற்றம் ஏற்பட்டது, மட்டக்களப்புக் கும்மலையாளத்திற்கும் தொடர்பு இருந்திருக்கின்றது. மட்டக்களப்புத் தமிழகத்திலே வன்னிமைகள் இந்தியாவின் பல்வேறு பிரதேசங்களில் இருந்து இலங்கைக்கு வந்தமையினையும் தெளிவுபடுத்துகின்றனர் (Balasundaram, 1979). இவ்வாறான காலங்களில் அங்குள்ள வாய்மொழிப் பாடல்களும் இங்கு பரவி இருக்க வாய்ப்பு இருக்கின்றது. இதனை மட்டக்களப்பு பேச்சுத் தமிழில் காணப்படும் சங்ககாலச் சொற்கள் பலவும் இதனை உறுதி செய்கின்றன.

மட்டக்களப்பு நாட்டார் பாடல்கள்

நாட்டார் பாடல்கள் பற்றிய ஆய்வினை மேற்கொண்ட ஆய்வாளர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஆய்வு முடிவுகளுக்கு ஏற்ப பலவகையாக வகைப்படுத்துகின்றனர். மரியா லீச் - 05 வகை, பெளரா - 06 வகை, கீமத் பீக்காக் - 08 வகை, மு.அருணாசலம் - 12, கி.வா.ஜெகந்நாதன் - 13, அன்னகாமு - 14, டாக்டர் ஆறு அழகப்பன் - 07, மா.வரதராசன் - 10, பெ. தூரன் - 10, ச.வளவன் - 03, க.கிருட்டிணசாமி - 07, டாக்டர் சு.சண்முகசுந்தரம் - 09, டாக்டர் ஆறு.இராமநாதன் 08, டாக்டர் சு.கத்திவேல் - 08, டாக்டர் நா.வானமாமலை - 10 இந்தவகைப்பாடுகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டாலும் வானமாமலையினுடைய ஒழுங்கு படுத்துகை ஆய்வுலகில் பெரிதும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது (Sakthivel, 2018). எனினும், ஊஞ்சல் பாடல்கள், நையாண்டிப் பாடல்கள், அம்மாளைப் பாடல்கள் அவருடைய பகுப்பில் அடையாளமாகவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. கடவுள் (சடங்கு), மழையும் பஞ்சமும், தாலாட்டு, விளையாட்டு, காதல், திருமணம், குடும்பம், சமூகம், உறவும் தொழிலும், ஒப்பாரி, ஊஞ்சல், நையாண்டி, அம்மாளைப் பாடல்கள் என்ற வகையில் எனது பகுப்பு அமைகின்றன. எனவே,

மட்டக்களப்பு நாட்டாரியல் மரபுகள் என்பது தமிழக உறவுடன் நீண்ட பாரம்பரியம் கொண்டதாக அமையப் பெறுகின்றது. இப்பாடல்களில் மரபு என்பதிலும் பார்க்க மேலேங்குவது, அதனுடாக வெளிப்படும் பண்பாட்டு செல்நெறிகளும் அடுக்கமைவுகளுமாகும். மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தினைப் பொறுத்தவரைக்கும் நாட்டாரியல் என்பது பரந்துபட்ட நிலையில் அமைந்துகிடக்கின்றன. அதில் காதல் உணர்வு கொண்ட பாடல்கள் மிகவும் சுவாரகசியமான உட்பொருளை, பண்பாட்டுத் தளத்துடன் இணைந்த வகையில் வரலாற்றினையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

சங்ககாலம்

சங்ககாலம் என்பது கி.பி. 3 நூற்றாண்டு வரையுள்ள காலம் என்பர். இக்காலத்திற்கு முன்னர் வாய்மொழியாகக் காணப்பட்ட பாடல்கள் யாவற்றையும் இக்காலத்தில் எழுத்துருவத்திற்குக் கொண்டு வந்தனர். சங்ககால ஆட்சி தமிழ்நாட்டில் நிலவிய காலத்தில் மட்டக்களப்புக்கான தொடர்பும் இருந்திருக்கின்றது. கி.பி.8 ஆம் நூற்றாண்டில் புவனேயகஜபாகுதிருச் சோழனுடைய மகள் தம்பதி நள்ளாளைத் திருமணம் செய்து இலங்கை வந்து கோணேசர் பெருமானைத் தரிசனை செய்து, திருக்கேயிலிலே சுப்பிரமணியரைத் துதித்து உன்னர சுகிரியிலே இராச்சியம் அமைத்து ஆட்சி செய்கின்றான். திருச்சோழன் கருவூர் வரலாற்றில் வரும் திருமாச் சோழன் என்பர் (Vellavur Gopal, 2013). இவ்வாறாக அவனுடைய மகன் மனுநேயகஜவாகு (கி.பி.48) ஆடகசவுந்தரி (கி.பி.78), மகாசேனன் (கி.பி.248) சிங்ககுமாரன் (கி.பி.268) என்று தமிழகத்தில் சங்ககால ஆட்சி தொடர்ந்த காலத்தில் மட்டக்களப்பில் இந்திய தேசத்தின் தொடர்பால் ஆட்சி நிலவியது. ஆகவே, இந்திய தேசத்திற்கும் இலங்கைக்கும் குறிப்பாக மட்டக்களப்புத் தமிழகத்திற்கும் இடையே நெருங்கிய தொடர்பு இருந்துள்ளதுள்ளமையினை அறிகின்றோம். இவ்வாறான தொடர்பினால் ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் இலங்கையில் இருந்து சென்றிருக்க வாய்ப்புள்ளது. அப்புலவர் சங்ககாலப் புலவர்களுள் ஒருவராக அடையாளப் படுத்தப்பட்டுள்ளார்

சங்ககால இலக்கியம்

சங்ககால இலக்கியங்கள் அகத்திணை புறத்திணை என இரண்டாக அமைகின்றன. அகத்திணை என்பது உலகியல் வழக்கத்துக்கும், நாடக வழக்கத்துக்கும் பொருந்திவருமாறு பின்னப்பட்டதோர் வாழ்க்கைக் களஞ்சியம். பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்கள் அக்காலத் தமிழர் வாழ்வை அக வாழ்வு, புற வாழ்வு என இரு வகையாகக் கொள்வதைக் காணலாம். இவற்றுள் ஓர் ஆணும், பெண்ணும் காதலால் இணைந்து தமக்குள்ளே இன்பம் துய்த்து வாழ்தல் அக வாழ்வு ஆகும். இவ்வாறு அவர்கள் தமது உள்ளத்துள், அதாவது, அகத்துள்ளுகரும் உணர்வுகள் குறித்தவற்றையே பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் அகத்திணை என்கின்றன. தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரத்தில் அகத்திணை, புறத்திணை பற்றி விரிவாக விளக்குகின்றது. அகத்திணை கைக்கிளை, குறிஞ்சித்திணை, முல்லைத்திணை, மருதத்திணை, நெய்தல்திணை, பாலைத்திணை, பெருந்திணை என ஏழுவகையாக அமையும். இதில் யாருடைய பெயரும் சுட்டிக் கூறப்படாது, அவைபாத்திரக் கூற்றாகவே அமையும். அகத்திணைப் பாடல்களில் தமிழரின் வாழ்க்கைப் பாங்குகளும், பண்புகளும் இழையோடிக் கிடக்கின்றன. இத்தகைய அகத்திணைப் பண்பினைக் கொண்டமைந்து, அதனோடிணைந்த ஊடல் உடன் போக்கை வெளிக்கொணரும் தன்மையிலும் மட்டக்களப்பு நாட்டுப் பாடல்களும் அமைந்து கிடக்கின்றன (Vidhyanathan, 1962).

காதல் பாடல்கள்

மட்டக்களப்பில் காணப்படும் நாட்டார் பாடல்கள் சுவைமிகுந்தவை என்பதோடு, அக்காலப் பண்பாட்டினையும் பிரதிபலித்து நிற்பவை. பண்டைக் காலந்தொட்டு மக்களிடையே பல்வேறு வடிவங்களில் மூழ்கி இருந்த இப்பாடல்கள் அண்மைக் காலம் வரையும் அதன் பெறுமதி இழக்காத தன்மையில் சமூகத்தில் பயன்பாட்டில் இருந்து வருகின்றன. காதலின்பம் இவ்வாறு உள்ளத்தால் உணர்த்தப்படுவது, உள்ளத்தின் மலர்ச்சியில் இருந்து வெளிப்படுவதேகவி. காதல் வழிநின்ற ஆடவர்,

மங்கையர் உள்ளூணர்ச்சி தேனாய், அமுதமாய்க், கனியாய் பின்னர் கவியாய் வெளிவரும். இவ்வுண்மையினை நாட்டாரட பாடல்கள் மூலம் நாம் அறிய முடியும். (ஈழத்து நாடோடிப் பாடல்கள், ப. 15) இத்தகைய தன்மை கொண்ட காதல் உணர்வு கொண்ட பாடல்களின் பயன்பாட்டு வீச்சுகுறைந்த அளவில் இருந்த போதும், அவை இன்றும் அழியாத பாடல்களாகவே இருக்கின்றன. சிலர் தங்களுடைய பொழுது போக்குக்காக இன்றும் பாடுகின்றனர். அத்தகைய பாடல்கள், தாய் கூற்றாகவும், தகப்பன் கூற்றாகவும், தலைவன் கூற்றாகவும், தலைவி கூற்றாகவும், தோழி கூற்றாகவும், பொதுவான பாடல்களாகவும் அமைந்து கிடக்கின்றன (Vidhyathan, 1962). அத்தகைய பாடல்களில் ஆய்வின் எல்லை கருதி சில பாடல்களை இங்கு எடுத்துக்காட்டி ஆய்வினை முன்கொண்டு செல்லப்படுகின்றது

தாய் கூற்று

பண்பாட்டுத் தொடரிலே ஒருவரில் உள்ளபாசம் ஒருவரால் வெளிப்படுவதுண்டு. திருமணமாகிய நிலையில், தனது மகளிடம் தாய் கேட்கின்றாள், இடியப்பம், தேங்காய்ப்பூ, கித்துள்மரத்தில் பறித்த காயினை மாவாக்கிச் செய்த பலகாரம் இவை யெல்லாவற்றிலும் உணவு தயார் செய்துள்ளேன். இந்த உணவுகளை உனது கணவன் உண்பாரா? என்று கேட்டுப்பார் என்பதன் மூலம், மருமகனிடம் எந்த உணவு வேண்டும் என்று கேட்காமல் விரும்பிய உணவை உண்ணட்டும் என்ற வகையில் பலவகையான உணவு தயார் செய்யப்பட்டிருந்தது என்பதன் வாயிலாக, இங்கு உணவுப் பண்பாடு மேலோங்கி இருந்தது என்பது தெளிவாகின்றது. அத்தோடு மருமகனுடன் கொண்ட உறவும் அவருக்கு ஏற்றாப் போல் உணவு கொடுக்கின்ற தன்மையும் மட்டக்களப்பு பேச்சு வழக்கில் மகளைப் பொடிச்சி என்று சொல்லுகின்ற தன்மையும் இன்றும் பல கிராமங்களில் உண்டு.

“வெள்ள வெள்ள இடியப்பம்

வெழுமை கொண்ட தேன்பாப்பு

கித்துள் பலகாரம்

திண்பார் என்று கேள் பொடிச்சி”

அக்காலச் சமூகத்தில் திருமணம் செய்த காலமிருந்து, மாப்பிள்ளைக்கு ஆறுமாதம் வரை பெண்வீட்டார் சாப்பாடு கொடுப்பது வழக்கமாக இருந்தது. ஆனால் அதனைச் சிலர் தவறான முறையில் கையாள்வதும் உண்டு. கணவனுக்கு அவனுடைய மனைவி உணவு கொண்டு செல்வது தான் வழக்கம். ஆனால், சிலவேளைகளில் மாமியாரும் சாப்பாட்டினைக் கொண்டு கதவைத் திறந்து வைத்து விடுவது முண்டு. இவ்வாறாகத் தொடரும் நிலையில் மாப்பிள்ளை ஒரு தடவை “மாமியார் வீடு மகாசவிக்கம்” என்று ஒரு கடதாசியில் எழுதி கதவில் தொங்கவிட்டிருக்கின்றார், அதனை அவதானித்த மாமியார், அந்தக் கடதாசியின் மறுபக்கம் “ஆறு மாதம் சென்றால் ஐயாடபல் கிழியும்” என்று எழுதிவைத்து விட்டு வந்தார். இதில் இருந்து விளங்கிக் கொள்வது, திருமணமாகி ஆறுமாதம் வரை தலைவனுக்கு உணவு கொடுக்க வேண்டும் என்பது தான். அந்த நடைமுறை இன்று வரையும் இப்பிரதேசத்தில் பின்பற்றப்பட்டுகின்றது.

மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தில் பொருளாதார மேம்பாட்டுக்காகவி வசாயம் செய்தல், கால்நடை வளர்த்தல், மேட்டு நிலப்பயிர்கள் செய்தல் என்று அதன் போக்கு காணப்படுகின்றது. இந்த நடைமுறை பண்டைக்காலம் முதற்கொண்டு நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றது. வானத்து மழையினை நம்பி பெரும் போகத்தினையும் (உ(மு)ம்மாரிப்போகம்) குளத்து நீர் மூலம் கால போகத்தினையும் (சிறு போகம்) செய்வது வழக்கமாகும். பெரும் போகத்தினை மேற்கொள்வதற்காக புரட்டாதி மாதம் இறுதிப் பகுதியில் வேளாண்மை செய்வதற்கான பொருட்கள் (சாமான்களை) கட்டிக் கொண்டு கணவன் வயலுக்குச் சென்று விடுவான். அங்கு தற்காலிக வாடி (இருப்பிடம்) அமைத்து நீண்ட நாட்களுக்குத் தங்கி விடுவது வழக்கமாகும். வயலை மாட்டினால் உழவு செய்து, பயிர் வளர்த்து, விளைந்து வீடு திரும்புவது வழக்கம். இதற்காக குறைந்தது ஆறு மாதமாவது செல்லும். இவ்வாறான ஒரு சூழல் இப்பாடலில் மேலோங்குகின்றது. மனைவி, கணவனைப் பற்றிப் பலவாறு எண்ணுகின்றாள். மாரி மழை தொடங்கப் போகின்றது, அதனால் கூதலும் குளிரும் உடலை வாட்டப் போகின்றது, அவ்வாறு இடம்

பெறுவது நிச்சயம். அப்படியானால் எனது இந்த நிலையறிந்து எனது அன்புள்ள கணவன் உம்மாரியை விட்டு வருவானோ? வரமாட்டானோ? அவன் என் மீது அன்பு கொண்டிருந்தால் தாமதிக்காமலே வந்து விடுவான் என்று தனக்குள்ளே உடன்போக்கு ஏக்கத்தினை எண்ணிப்பாடுகின்றாள்.

“இந்த மழைக்கும்

இனிவரப்போகும் கூதலுக்கும்

சொந்தப் புருஷன் என்றால்

சுனங்குவானோ உம்மாரியில்” (Balasundaram, 1979)

இந்த ஏக்கம் சங்ககாலப் பாடல்களிலும் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றது. பொருளிட்டவோ, போருக்கோ சென்ற தலைவனைப் பற்றித் தலைவி பலவாறு தோழியிடம் சொல்லி ஏங்குவாள்.

சமூக அடுக்கமைப்பில் பெண்கள் அனுபவிக்கின்ற துன்பம், துயரம் அதிகம். இவ்வாறான இக்கட்டான நிலையில் திருமணத்தில் கூடபிரிவு உண்டாகின்றது. ஒரு குடும்பப் பெண்ணை வருத்தும் தன்மைதான் இங்கு காட்டப்படுகின்றது. “ஒரு கையால் எவ்வாறு முழும் போடுவது” குடும்பம் என்றால் நாலு பேரும் இணைந்து செயற்பட வேண்டும். ஒருபக்கச் செயற்பாடு என்றால் பறவாய் இல்லை. அவள் சமாளித்துக் கொள்வாள். உணவும் சமைக்க வேண்டும், பிள்ளையினையும் பராபரிக்க வேண்டும், கணவனுடைய ஆசாபாசங்களுக்கும் வழிவிட வேண்டும் இவ்வாறாக வேறுசெயற்பாடுகளையும் செய்ய வேண்டுமாக இருந்தால் எவ்வாறு அது இடம் பெறும். ஆகவே, இப்பாடல் ஒருபாலியல் தன்மை கொண்டு காணப்படுகின்ற போதும், ஒரு குடும்பப் பெண்ணினுடைய சங்கடங்களைத் தற்காலத்திற்கு ஏற்றாப்போல் காட்டுகின்றது. அடுப்பில் பால் காய்ச்சிகின்றாள், பிள்ளை பாலுக்கு அழுகின்றது, புருஷன் கட்டிலில் அவளது வருகைக்காகக் காத்திருக்கின்றான். இவ்வாறான நிலையில் அவள் யாரை இதில் திருப்திப்படுத்த முடியும். அடுப்படியை விட்டு வந்தால் பால் பொங்கி வழிந்து விடும், பிள்ளைக்குப் பால் கொடுத்தால் புருஷன் பிரச்சினை, புருசனைத் திருப்திப்படுத்தினால், பிள்ளை பாவம் என்ற முரண்பாடு எழுகின்றது. இவ்வாறான தர்மசங்கடங்களையும் சமாளித்து வாழ்வது மட்டுமன்றி இன்றும் பல பெண்கள் இவ்வாறான சிக்கலை அனுபவித்து குடும்பப் பிணக்கினால் பிரிந்தும் உள்ளனர். சிலர்வாழ்ந்து மடிகின்றனர் என்பது இதன் உள்ளீடாக அமைகின்றது.

“பாலும் அடுப்பில

பாலகனும் தொட்டிலுல

பாலகனைப் பெற்றெடுத்த

பாண்டிமகன் கட்டிலுல கட்டிலுல

ஓரோரோ----- ஓரோரா-----” (Ponnamma, 2019).

தகப்பன் கூற்று

திருமணம் வீட்டாரின் விருப்பிலும், காதலர்கள் விருப்பின் பேரிலும் இடம் பெறுகின்றது. காதலர்களின் விருப்பின் பேரில் திருமணம் இடம் பெற்றால், அதனை வீட்டுக்காற்றர் ஏற்றுக் கொள்வதில் பலசி க்கல்களும் பிரச்சினைகளும் இடம் பெறலாம். ஆனால் பெற்றோர் பிரச்சினைப்படாமல் திருமணம் செய்து நிற்கும் மகனையோ அல்லது மகளையோ பார்த்துக் கேட்கும் கேள்வி தான் இது. அதாவது, எத்தனையோ அழகான, பொன்னும் பொருளும் கொண்டவர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களைக் கேட்டுப் பார்த்துத் திருமணம் செய்திருக்கலாம். ஆனால், நீயோ பொருத்தம் இல்லாத ஒருவரை திருமணம் செய்து இருக்கினாய் என்று தனது கோபத்தினையும் மனஷ்டாபத்தினையும் தெரிவிக்கின்றார். அதாவது நமதுகு டும்பத்திற்கு ஆகாது என்ற தன்மையில் இப்பாடல் அமைகின்றது.

“வண்டான வண்டிருக்க

வாசமுள்ள வண்டிருக்க

பீயுருட்டி வண்டுக்கோ

பேராசை கொண்டாயோ” (Vidhyanathan, 1962)

திருமணத்தின் பின்னர் பலரும் பலவாறு பேசிக் கொள்வது வழக்கமாகும். ஒரு ஆண் திருமணம் செய்தால் மற்றவர்கள் அவர் திருமணம் செய்த இடம் (போன இடம்) எப்படி என்று விசாரிப்பது வழக்கமாகும். அதற்கு அவருடைய தகப்பனார் சொல்லும் பதில் சிறப்பாக அமைகின்றது. இங்கு காட்டப்படும் மச்சான் மற்றும் மச்சினன்மார் சிறந்த பண்பாளர்களாகவும் ஆடி ஓடி உழைப்பவர்களாகவும் காட்டப்படுகின்றனர். அதே நேரம் பெண் அடக்க ஒடுக்கம் உள்ளவளாகக் காட்டப்படுகின்றாள். மச்சான் என்பது முறை சொல்லி அழைப்பவருக்கு மூத்தவராகவும் மச்சின் என்பது இளையவராகவும் இருப்பது வழக்கம்.

“மச்சான்மயில்போலமச்சினன்மார்குயில்போல

பொண்ணும்புறாப்போலபோனஇடம்குற்றமில்ல” (Ilakshmi Pillai, 2019)

தலைவன் கூற்று

சமூக மட்டத்திலே காதலினுடைய தன்மை உயிர்த்துடிப்புடன் காணப்படுவது வழக்கம். அதுவும் கிராமப் பகுதிகளில் அது இன்னமும் வலுப்பெறுவதுண்டு. இங்கு தலைவியினுடைய விருப்பை அல்லது சம்மதத்தைப் பெறுவதற்காகப் பலவழி முறைகள் கையாளப்படுகின்றன. காசி கொடுத்துக் காதலிப்பது, கதைத்திருந்து காதலிப்பது, தூது அனுப்பிக் காதலிப்பது என்று அதுநீள்கின்றது. தமிழர் சமூகத்தில் கண்டே, கிளியே என்ற சொற்கள் அதிகம் பயன்படுத்துவதுண்டு. தனது அன்பை வெளிக்காட்டு வதற்காகப் பெயர் சுட்டாமல் “என்ன கண்டு”, “என்னகிளி”, “ஓங்கண்டார்”, “ஓங்கிளி” என்ற வகையில் விளித்துக் கூறுவது இன்றைய வழக்கிலும் உண்டு. இத்தகைய அன்பான சொற்கள் விருப்பத்தினைப் பெறுவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் உத்திச் சொற்களாகும்.

“காசிதரட்டோகண்டே

கதைச்சிருக்கநான்வரட்டோ

தூதுவரக்காட்டிடட்டோ

சொல்லுகிளிசம்மத்தை” (Balasundaram, 1979)

சமூகத்திலே ஒருவர் பிறந்த காலத்திலே பெண்ணுக்கு ஆணையும் ஆணுக்குப் பெண்ணையும் திருமணத்திற்காக அடையாளப் படுத்திவிடுவார்கள். அந்த நேரத்திக் கடன்களில் பலநிறைவேறுவதுண்டு. காரணம், தங்களுடைய வம்சத்திலே திருமணம் இடம் பெறவேண்டும் என்பதுமட்டு மல்ல, தங்களுடைய பொருளாதாரம் மற்றவர்களுக்குச் சென்று விடக்கூடாது என்பதில் பலர் கவனமாக இருப்பார்கள். ஆனால், அவ்வாறான ஒருநிலையினை இங்கு கட்டுடைப்புச் செய்வதுபோன்றதன்மைகாணப்படுகின்றது. இங்குவரும் மருமகன் தூரத்து முறையானவனாக இருக்கின்றான். அதனால் அவர் முறையாகக் கேட்கின்றான், உங்களுடைய மகளை எனக்குத்திருமணம் செய்துதாருங்கள். ஆலா, கோழிக்குஞ்சினைக் கவர்ந்து செல்வது போல், நான் அவளைக்கவர்ந்து சென்றிருவேன். ஆகவே, பிரச்சினை இல்லாமல் திருமணம் செய்துதாருங்கள் என்பதுபோல் இக்கூற்று அமைகின்றது. இந்தநடைமுறை அக்காலத்தில் இருந்தது. ஏன் இக்காலத்திலும் உண்டு. அதாவது, சண்டித்தனம் மூலம் பெண்களைக் கவர்ந்து சென்று திருமணம் செய்தல் என்ற நடைமுறை இன்றும் ஆங்காங்கு இருக்கின்றது.

“மாமி மாமி ஒன்ட மகளைக் கட்டித்தராவிட்டால்

ஆலா வடிவெடுத்து இறஞ்சிடுவன் உன்மகளை”

“மாமி மாமி ஒன்ட மகளைக் கட்டித்தராவிட்டால்

ஆலா வடிவெடுத்து அள்ளிடுவேன் உன்மகளை” (Balasundaram, 1979)

ஆண், பெண் உறவினையும் அதனால் உண்டாகும் பிணைப்பினையும் விளக்கும் வகையில் பல்வேறு குறியீடுகள் கையாளப்படுவது வழக்கம். இங்குகாதலன் கூற்றுப்படி, பொடுபொடென்று மழைதூறுகின்றது, நிலா பூங்காரமாக் காட்சியளிக்கின்றது, இருட்டாக உருவாகின்றது, மாலை வெள்ளி தெரிகிறது என்ற உணர்வைத்தூண்டும் குறியீடுகளின் வழிண்டல் உடன்போக்குக்கான தன்மை உருவாகின்றது. இவ்வாறாக சூழலில் ஏற்படும்மாற்றத்தினால் தலைவன் கதவைத் திறந்துவிடு என்று கேட்கின்றான். அதற்கு அவள் சிறப்பான முறையில் பதில்சொல்லுகின்றாள், அம்மியடிமுலையில், அந்த அம்மி இருக்கு மேற்பகுதியில் அருகுவளை இருக்கின்றது, அதற்கு மேலே திறப்பு உண்டு அதனை எடுத்துத் திறந்து உள்ளேவா என்று உணர்வுதூம்பப் பாடுகின்றாள்.

“பொடு பொடென்ற மழைத்தூத்தல்

பூங்காரமான நிலா

கடும் இருட்டு மாலவெள்ளி

கதவத்திற கண்மணியே

அம்மியடி முலையில்

அருகுவளை திண்ணையில்

துறப்பு இருக்கு மச்சான்

துறந்து வந்தால் சந்நதிதான்” (Ilakshmi Pillai, 2019)

அதுஅக்காலத்தில் அம்மியைத் திண்ணையின் ஒரு முலையில் வைப்பார்கள் அதாவது, ஒதுக்குப்பறமாகவே இருக்கும். அம்மி இல்லாதவீடு இருக்காது, ஆனால், இன்று ஒரு சில வீடுகளிலே அம்மி இருக்கின்றது. ஒவ்வொரு நாளும் அம்மியில் அரைத்துத்தான் கறி சமைப்பது வழக்கம். அரைப்பதனால் பெண்களுக்கு உடல்பயிற்சி ஏற்படும், அதனால் நேய்வருவதும் குறைவு என்பதனை உணரவேண்டும். காதல் இவ்வாறு தான் நிகழும் என்பதில்லை, அதுகாலத்திற்குக் காலம் நபர்களைப் பொறுத்து பலவடிவும் கொள்ளும். அதாவது, ஒருவர்க்குக் காதல் இதனால்தான் வந்தது என்று சொல்வது கஷ்டம் எதற்காககாதலித்தாய் என்றால் பதில் வருவது சிரமம். இந்தநிலையிலே ஒரு பெண் தண்ணீர் அள்ளிக்கொண்டு செல்கின்றாள், பெண் தனியாகவே செல்லும்போது காதல் உணர்வு மேலும் அதிகரிப்பது வழக்கம். இங்கு இவனுடைய காதல் வித்தியாசமான தன்மை கொண்டதாக அமைகின்றது. அதாவது குடத்தினுள் இருக்கும் தண்ணீர் அவள்நடையில் செல்லும்போது தளம்புகின்றது. அதுபோல் எனது மனதும் தளம்புகின்றது என்கின்றான்.

“தண்ணீர்க் குடமெடுத்துத்

தனி வழியே போற பெண்ணே

தண்ணிக்குடத்தினுள்ளே

தளம் புதிடி என்மனசு” (Vidhyathan, 1962)

சமூகக்கட்டமைப்பில் பாதுகாப்பு என்பது அவசியமானதாம். அதுவும் பெண்பிள்ளைகளை வைத்திருப்பவர்கள் அதிகமான பாதுகாப்பினை உறுதிசெய்துகொள்வார்கள். முன்னர், ஒருகுறிப்பிட்ட காலம்வரையும் வளவிற்குவேலி அடைப்பதற்காக முட்டகளும் கொடிகளும் கொண்டபற்றைகள் பயன்படுவதுண்டு. சுற்றிக்கேலிக்கட்டை நடமாட்டார்கள் முட்கள்நிறைந்த கொத்தும், கொடிகளும் அவ்வேலியில் காணப்படும். அதனால், அதனை முள்வேலி என்றும் கொத்துவேலி என்றும் அழைப்பதுவழக்கம். வரும்போகும் வழியினைக்கடப்பு என்பர். அந்தக்கட்பும் முற்பத்தையினால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கும். வழியினை இலகுவாக்கண்டு கொள்ள முடியாது. அந்தக்வளவிற்குள் போய் வந்தவர்களுக்குத்தான் வழி எது என்று தெரியும். காதலியைச் சந்தித்த காதலன் நான் உனது வீட்டிற்கு வருவதென்றால் எவ்வாறு வரமுடியும், எல்லாப்பக்கமும் ஒரேதன்மை கொண்டதாக வேலி

அமைந்திருக்கின்றது. அவ்வாறிருக்கும்போது இருட்டுவேளையில் எவ்வாறு வரமுடியும் என்று வினாவதாக இப்பாடல் அமைகின்றது. இங்கும் பாதுகாப்பு பலப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. ஒரே வேலி என்பதனால் கள்ளர்கள் கூடநெருங்குவது கஷ்டமாகும். அவ்வாறிருக்காதலனும் அனுமதியின்றி உட்செல்லமுடியாது. சங்ககால இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுவது போல “களவே” முதலில் இடம்பெறுகின்றது. அத்தோடு “புள்ள” என்பது பொதுவாகப் பெண்களை அழைப்பதற்குப் இப்பிரதேசத்தில் பயன்படும் சொல்லாகும்.

“சுற்றிவர வேலி சுழலவர முள்வேலி

எங்குமொருவேலி எதால புள்ளநான் வரட்டும்” (Balasundaram, 1979)

இந்தக் கேள்வியினை கேட்டபோது, தலைவி அதற்குச் சிறந்தபதில் கொடுக்கின்றாள். ஒரு விடயத்தில் குறியாக இருந்து அதனை அடைய வேண்டும் என்று நினைப்பவர் அதனை எப்படிக் கையாட வேண்டும் என்று முயற்சிசெய்து அடைந்துவிடுவார். அத்தகைய ஒருவருக்கு தடை என்று ஒன்று இருக்காது என்கின்றாள். அதாவது, நீ இப்போ என்னை களவு செய்யவந்திருக்கின்றாய், அப்படிப்பட்ட உனக்கு இந்தத் தடையெல்லாம் ஒரு தடையாகத் தெரிகின்றதா? நீ விரும்பினால் தடையகற்றி உள்ளேவா? என்பதுபோல் பதிலளிப்பது சிறப்பைத் தருகின்றது.

“காவல் அரனோ கள்வனுக்குமுள்ளரனோ

வேலி ஒரு அரனோ வேணுமென்ற கள்வனுக்கு” (Balasundaram, 1979)

ஒருவர்க்கு ஒருவர் உதவுவதுதான் உலகநியதி, அதனால்தான் இந்த உலகம் இயங்கிக்கொண்டு இருக்கின்றது. சமுதாயக்கட்டமைப்பிலே சிலர் சிலரிடம் இருந்து உதவியைப் பெறுகின்றனர். பின்னர் அவர்களையும் அவர்செய்த உதவியினையும் மறந்து விடுகின்றனர். இதனால் ஏமாற்றமும் இளைப்பும் தான் வாழ்க்கையில் உருவாகின்றது என்பதனைக் காட்டுகின்ற அதேநேரம், தலைவனுடைய ஏக்கம் இவ்வாறு அமைகின்றது. நான் அவளைக்காதலித்தேன், எனது சொல்லுக்கு ஏற்றாப்போல் என்னுடன் பயணம் செய்தாள், என்னுடைய ஆசாபாசங்களில் எல்லாம் பங்குகொண்டாள் ஆனால், இப்போது என்னை வெறுக்கின்றாள், மறுக்கின்றாள் என்று தனது மனக்கிடக்கையினைத் தெளிவுபடுத்துகின்றாள்.

“கட்டிக் கறந்தமாடு

கணுவடிக்கு வந்தமாடு

தட்டிச் சொறிஞ்சமாடு

தலைகிளப்பிப் பாக்குதில்ல” (Ponnambalam, 2019).

தலைவி கூற்று

காதலன் காதலிக்கு இடையே பல ஊடாட்டங்களும் உழைச்சல்களும் நிகழ்வது வழக்கமாகும். தலைவிதன் தோழிக்கோ அல்லது சகதலைவிக் கோதனது தவைவன் வருவான் என்பதனையும் அவன் இன்னஇன்னபொருட்கள் கொண்டு வருவான் என்பதனையும் தெளிவுபடுத்துகின்றாள். இங்கு பொழுதுபட என்பது தூரியன் மறையும் நேரமாகும். மாலபட என்பது ஓரளவான இருட்டுநேரமாகும். இந்தக்காலத்தில் வரும் தலைவன் தலைவியினைச் சந்திக்கின்றான். அவன்வரும் போதுமாப் பெட்டி என்று சொல்லப்படும் “பவுடர் பெட்டியினையும்” “சவுக்காரத்தினையும்” அவளது அழகினை மேம்படுத்த மூக்குத்தி ஒன்றும் கொண்டு வருவதாகச் சொன்னான். ஆனால், இன்னும் வரவில்லை என்பதனை ஒருவகை கிண்டலுடன் சொல்வதுபோல் அமைகின்றது. அதாவது, அவன்வருவானோ? வரமாட்டானோ? தெரியாது இந்தச் பொருட்களைக் கொண்டு வருவதாகச் சொன்னான் என்று இந்த ஊஞ்சல் பாடல் மூலம் கூறகின்றாள். இந்த நிகழ்வு சாதாரணமாக வேகாதலர்களுக்கு இடையே இடம் பெறுவது. சங்ககாலத்தில் கூட தலைவன், தலைவி சந்திப்பு இரவில் இடம் பெற்றதனால் இரவுக்குறி என்றும் பகலில் இடம்பெற்றதனால் பகற்குறி என்றும் அழைக்கப்பட்டது.

“மாலபட மாலபட வாரேனென்றாண்டி
 மாப்பொட்டி சவுக்காரம் தாரேனென்றாண்டி
 பொழுதுபட பொழுதுபட வாரேனென்றாண்டி
 பொன்னால மூக்குத்தி தாரேனென்றாண்டி” (Paramathai, 2019)

திருமணம் காதல் தன்மை கொண்டதாக இருக்குமாக இருந்தால் தலைவனும், தலைவியும் சந்தேகப்படுவதுண்டு. இந்தச் சமூகத்திலே பல்வேறுகாதல் திருமணங்கள் இடம்பெறுகின்றன. அதனைப் பற்றிய கவலையினை யாரும் தெரிவிப்பதில்லை. அது எப்படியானால் கல்லோடுகல் அணைவது போலவும், கதவோடுநிலை அணைவது போலவும் இருக்கின்றது. இவ்வாறான நிலையில் நான் உன்னோடு இணைந்தால் இந்த உலகம் என்னையும் உன்னையும் பற்றி என்ன சொல்லிவிடுமோ என்று தனது ஏக்கத்தினைத் தலைவியிடம் கூறுகின்றான். அதாவது, இங்கு சாதியம் மேலோங்குகின்றமையினை அ வதானிக்கலாம். நாம் வேறுவேறு சாதியினை உடையவர்களாக இருக்கின்றோம் அவ்வாறாயின் எமது இணைப்பு பொருத்தமுடையதாக இருக்குமா? அவ்வாறு இணைந்து கொண்டால் நம்மை இந்த உலகம் தூத்தாதா? ஆனால், மற்றவர்களுடைய திருமணம் அவர் அவர் சாதிக்குள்ளேயே இடம்பெறுகின்றது என்ற ஏக்கத்தினையும் தெரிவிக்கின்றான். அதாவது, இங்கு சாதியக்கட்டுப்பாடு பின்பற்றப்பட்டிருப்பது போல் தெரிகின்றது.

“கல்லோடு கல்லணைய
 கதவோடு நிலையணைய
 உன்னோடு நானணைய - இந்த
 உலகம் என்ன சொல்லிடுதோ” (Paramathai, 2019)

காதலிக்கும் போது அவர்கள் இருவரும் உடலுறவில் ஈடுபடுவது முண்டு. அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் குழந்தை உண்டானால் சமுதாயத்தில் சிக்கல் நிலை தோன்றுவது இயல்பே. தலைவனுடைய கூற்றினை ஏற்றுக்கொண்ட தலைவி அவனிடம் கூறுகின்றாள், நீ கேட்டுக் கொண்டதற்கு ஏற்ப உனக்குப் பக்கத்தில் படுத்திடுவேன், உனது ஆசை தீர்வதற்கு பல கதைகளை கிளி போல் சொல்லுவேன், உனது ஆசையினைப் போக்குவதற்காக கொஞ்சுவதற்கு முகமும் தருவேன், உன்னால் உடலுறவும் கொள்ளமுடியும். ஆனால், சிலநேரம் ஒரு குழந்தை உண்டாகுமானால் நீ என்ன செய்வாய்? இங்கு அவளுடைய எதிர்பார்ப்பு இவர் ஏமாற்றிவிடுவாரோ? அல்லது விட்டுத்துச் சென்றுவிடுவாரோ? என்பதாக அமைகின்றது. ஆகவே இதற்கான பதில் சாதகமான முறையில் கிடைக்கும்பட்சத்தில் தலைவனுடைய ஊடல் உடன்போக்கிற்கும் சம்மதப்பட முடியும் என்று தனது கருத்தை புத்திசாதாரியமாக முன்வைக்கின்றாள்.

“கிட்டப்படுப்பேன் மச்சான்
 கிளிபோல் கதை கதைப்பேன்
 கொஞ்சமுகந்தருவேன் - ஒரு
 குழந்தை வந்தால் என்ன செய்வாய்” (Ganapathy, 2019)

ஒரு பெண் தன்னுடைய குடும்பக்கஷ்டத்தினையும் வறுமையினையும் தெளிவாகவே புலப்படுத்துகின்றாள். அதாவது வாழ்வதற்குக்கூட கஷ்டமான நிலை இருப்பது மட்டுமல்ல உறங்குவதற்கும் இடம் இல்லாதநிலை காணப்படுகின்றது. இவ்வாறான இறுக்கமான தன்மையும் வாழ்க்கையும் அமையப்பெற்ற இக்காலத்தில் வாழ்க்கையினை கவனமாகக் கொண்டு செல்ல வேண்டும், அதற்கு ஏற்றாப்போல் குடும்ப உறுப்பினர்களும் அமையப் பெறவேண்டும் என்று தனது கணவனுக்கு அறிவுரை சொல்லும் தன்மையில் தனது மனக்கிடக்கையினைத் தெரிவிக்கின்றாள்.

“ஒருசாண் கட்டிலிலே
 ஒண்ணரைச்சான் மெத்தையிலே

தள்ளிப்படு மச்சான் - ஒரு

சொல்லிற்கிடம் வையாதே” (Paramathai, 2019)

தலைவி தலைவனைப் பற்றி எண்ணுகின்ற ஏக்கம், விருப்பம் வித்தியாசமாக முறையில் அமைவது வழக்கம். காதலின் உச்சம், அல்லது அதன் பருமண் என்பன அவரவர் மனத்தைப் பொறுத்து அமைவதாகும். தலைவன் உண்மையிலே என்னை மனதாரக் காதலிக்கின்றான் என்றால் அவன் எந்தநேரத்திலும், எப்படியான இக்கட்டான காலத்திலும், பிரச்சினைகள் இருந்த போதும் அவற்றையெல்லாம் தாண்டி வருவான். அது அவன் என்மீது கொண்ட அன்பில்தான் இருக்கின்றது என்பதனை இப்பாடல் விளக்குகின்றது. சங்ககாலத்திலும் தலைவியினைச் சந்திப்பதற்காகத் தலைவன் படு மழை பெய்யும் காலம், காட்டில் கனமிருகம் இருக்கும் காலம், வழியினால் வரமுடியாத காலத்தில் அவளை வந்து குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் சந்தித்துவிட்டுச் செல்வான். அதாவது எந்த சிக்கலான நிலையிலும் அவன் வந்தீடுவான் என்று தலைவனின் வீரத்தினைப் புகழ்கின்றான்.

“என்ட கிளிக்குஎன்னோடு இரக்கமென்றால்

தேணி சவளெடுத்துதொடுத்துவரமாட்டாரா!” (Ponnambalam, 2019)

திருமணம் என்பது சமூகக்கட்டமைப்பில் பிரதான கூறாகும். அன்றைய சமுதாய அமைப்பில் மாப்பிள்ளை பார்ப்பது, பெண்பார்ப்பது என்ற தன்மைகள் இறுக்கமாக இருந்தது. ஒரேகுடி அல்லது குலத்தில் திருமணம் செய்து கொள்ளமாட்டார்கள். அத்தோடு குறிப்பிட்ட குடியில்தான் திருமணம் இடம்பெறும். அதற்கு அப்பால் சீதனம் எதிர்பார்க்கப்படும். பெண் வீட்டார்வீடு, வயல், மாடு, பணம் என்ற அடிப்படையில் மாப்பிள்ளைக்குக் கொடுக்க வேண்டும். மாப்பிள்ளை வீட்டார் தாலிக்கொடி கொண்டு செல்வார்கள். இதனைவிட திருமணச் செலவு வேறாக அமையும். இவ்வாறான நிலையில் ஒரு பெண்ணின் ஏக்கம் இவ்வாறு காட்டப்படுகின்றது. என்னிடம் பொன், பொருள்யாவும் உண்டு, ஆனால், பொருத்தமான மாப்பிள்ளை இல்லை என்பதனை காட்டுவதாக இப்பாடல் அமைகின்றது. அந்த ஏக்கம் பண்பிடுங்கிப், பாய்இழைத்து என்ற சொற்றொடரால் காட்டப்படுகின்றது. இது அக்காலத்தின் சமூக நிலைமையினைத் தெளிவாகவே காட்டுகின்றது. பொன், பொருள்யாவும் இருந்து பொருத்தமான மாப்பிள்ளையினை எதிர்பார்த்து பலர் திருமணம் முடியாமலே காலத்தைக் கழித்த வரலாறுகள் இன்றும் உண்டு.

“கோடையிலே பன்பிடுங்கி

ஒடுபிணிப் பாய் இழைத்து

போட்டுப்படுக்க ஒரு

போடிமகன் வாறானில்ல” (Ponnambalam, 2019)

போடியார் என்பது மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் காணப்படுகின்ற ஒரு சொல். இதுபொன், பொருள், வயல் போன்றவற்றினை அதிகம் வைத்திருப்பவரைக் குறித்துவரும். ஒருகாலத்தில் ஒருவருடைய பெயர்போடி என்ற பின்னொட்டைக் கொண்டே அமைந்திருந்தது. உதாரணமாக, கந்தப்போடி, கண்ணாயுதப் போடி, வேலாப்போடி போன்று வருகின்றது. இத்தகைய ஒரு மாப்பிள்ளையைத் தான் எதிர்பார்த்திருந்தாள்.

அக்காலத்தில், ஏன் இந்தக் காலத்திலும் கூட, மாப்பிள்ளை, பெண்பிள்ளையின் வீட்டுக்குச் சென்று அவர்களுடைய மகளைத் திருமணம் செய்து தரும்படி ஒற்றைக்காலில் நிற்பார். அங்கிருந்து அவர் திரும்பிவரமாட்டார் சாப்பாடு கொடுத்தால் கூட சாப்பிடமாட்டார் அப்படியாக விடாப்பிடியாக இருக்கும் அவர் திண்ணையிலே உறங்கிவிடுவதுவழக்கம். வீட்டிற்குள் மற்றவர்கள் உறங்குவார்கள். இவ்வாறானநிலையில் அவருடைய வீட்டாரையும் அழைத்துத் திருமணம் இடம்பெறும் அல்லது திருமணத்திற்கான உறுதிமொழி கொடுக்கப்படும். இத்தகைய ஒருவிடாப்பிடியான தன்மை கொண்ட சூழலை தன் தோழியிடம், தலைவி கூறுகின்றாள்.

“திண்ணையிலபடுப்பாராம் - மச்சான்

சிற்புருக்கொட்டுவாரம்

வாலிகவிபடிப்பாரம் - மச்சான்

வலது முலை வேணுமென்று” (Ganapathy, 2019)

தோழி கூற்று

சிலர் மாப்பிள்ளையினையும் சிலர் பெண்பிள்ளையினையும் குறை கூறுவதுண்டு. அது சமுதாயத்தில் இன்றும் இருக்கின்றது. பக்கத்துவீட்டார் ஒருவரைப்பற்றி குறைகூறி வசைபாடுவதும் உண்டு. இங்குமங்கு குறுநெல் என்பது, நெல்லைக் குற்றினால் அரிசி, அரிசியில் இருந்துவருவது குருணல், குருநெல்லிலிலும் மென்மையானது மங்குக் குருநெல் ஆகும். இந்த மங்குக் குருநெல்மாப் போன்று வெள்ளையாக இருக்கும். அதனைநீரில் இளகவைத்து உரட்டிசுடுவது வழக்கம். உரட்டியினைச் சுட்டு அதற்குள் தேங்காய், சீனிபோட்டுப் பிரட்டி உணவாகப் பயன்படுத்துவார்கள். இந்தக்மங்குக் குருநெல் உரட்டி ஏழைமக்களின் உணவாகவும் இருக்கின்றது. அத்தகைய மங்குக்குரு நெல்லை இந்தப்பெண்ணுக்கு உவமையாக்குகின்றனர். அப்படியானால் அவள் மென்மையானவள், அழகானவள் என்பது தெரிகிறது. இத்தகைய ஒருவருக்குகாயாம்பூ நிறமுடைய ஒருவன் மாப்பிள்ளையாக வந்து போகின்றான் என்று கேலியும் கிண்டலுமாகப் பேசிக்கொள்கின்றனர். காயாம்பூ என்பது கடுமீலமும் கருப்பும் இணைந்தநிறமாகும். சங்கப்பாடலிலே “மாமை” நிறமுடையவள் என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அதாவது, பொருத்தமில்லாத தன்மை இப்பாடலில் புலனாகின்றது.

“மங்குக்குறுநெல்போல்

மரிக்கன்னாம்பொம்புளைக்கு

காயாம்பூப்போல - ஒரு

கறுவல் வந்து போறாண்டி” (Paramathai, 2019)

உழைப்பும் ஊதியமும் வாழ்வின் வெற்றிக்கு வழிவகுக்கின்றது. வாழ்வை வெற்றிபெற வேண்டுமாக இருந்தால் மெல்லமெல்ல முன்னேற்றமும் இடம்பெறவேண்டும். வீட்டை, மனைவி மக்களை முன்னேற்றச் செய்யவேண்டும் என்பதற்காக தலைவன் ஓடாய்த் தேய்ந்து உழைப்பதும் உண்டு. அவனுடைய உழைப்பின் மகத்துவம் தெரியாத வீட்டுத்தலைவி அவனை சரியாகக்கவனிப்பதும் இல்லை எப்போதும் அவனைக் குறைகூறிக் கொண்டே இருப்பாள். அத்தகைய வீட்டுத்தலைவிகள் இன்றும் கூட சமுதாயத்தில் இருக்கின்றார்கள். உழைக்க வேண்டும், ஊதியம் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்பதற்காக தலைவன் உழைப்பிற்குக் கொடுக்கும் இடம் நிகரில்லாதது. அவன் பொருளாதார முன்னேற்றத் தினைமாத்திரம் கருத்திற் கொண்டு உழைக்கின்றான். அவனுடைய பொருளாதார முன்னேற்றம் என்பது படிப்படியாக இருக்கின்றது என்பதனை தோழி, தலைவியிடம் எடுத்துக்காட்டி அறிவுரை கூறுகின்றாள்.

“சின்னச் சின்ன வண்டில் கட்டி

செவத்தமாடு ரெண்டு புட்டி

வாழைக்காய்பாரமேற்றி

வாறாண்டி ஒன்புருசன்

மாடுமோ செத்தல் மாடு

வண்டியுமோ ஓட்டை வண்டி

மாடிமுகமாட்டாமல்

மாயுறாண்டி ஒன்புருசன்” (Vidyanathan, 1962)

பொதுவானது

காதலின் வடிவம் களவில் ஆரம்பித்துக் கற்பில் முடிவடைவது பெரு வழக்கு. இதனைச் சங்ககாலம் தொடக்கம் இன்று வரையும் அவதானிக்கலாம். அதனை விளக்கும் தன்மை கொண்டதாக இப்பாடல் அமைகின்றது. தங்கள் காதலில் பெற்றோருக்கு விருப்பம் இல்லை என்பதனை அறிந்த ஆணோ, பெண்ணோ அவர்களுடைய முடிவினை தாங்களாகவே அமைத்துக் கொள்கின்றனர். அவர்கள் இருவரும் இரவோடு இரவாக ஓடியும் விடுகின்றனர். பிள்ளைகள் இல்லை என்பதனை அறிந்து கொண்ட பெற்றோர் அவர்களைத் தேடுகின்றபோது கிடைத்த அடையாளத்தினை இப்பாடல் காட்டுகின்றது.

“புல்லுச்சவண்டிருக்கு

போனதடம்தானிருக்கு

தண்டைபதிந்திருக்கு - என்ற

தங்கவண்டார்போனதெங்கே” (Balasundaram, 1979)

சமூகக்கட்டமைப்பில் குடும்பம் பிரதான இடத்தினை வகிக்கின்றது. இக்குடும்பத்தில் பல சங்கடங்களும் பிரச்சினைகளும் எழுவதுதற்கு குடும்பநெறிபிறழ்வே காரணமாக அமைந்துவிடுவது முண்டு. குடும்ப நெறிபிறழ்வானது அதிகாரம் உள்ளவர்களால் மேற்கொள்ளப்படும்போது அதனைப் பெரிதுபடுத்தமாட்டார்கள் என்பதனை இங்கு அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. வன்னியர் ஆட்சி நிலவியகாலத்தில் அந்த ஆட்சியினை மேற்கொள்பவர்கள் இந்த நெறிபிறழ்வில் சம்பந்தப்பட்டதனை குறியீட்டினால் காட்டுகின்றனர். அதாவது, ஆட்சியில் உள்ளவர்கள் என்பதனால் அதவர்கள் இவ்வாறாகச் செய்யும் தவறுகளையும் நெறிபிறழ்வுகளையும் சமூகம் கண்டுகொள்வதில்லை என்பதுபோல் இப்பாடலின் உள்ளீடு அமைகின்றது.

“வேலிக்கு மேலால வெள்ளை ஒன்று அடிக்குதுகா

ஆரென்று பார்க்க அங்க அரசாரும் வன்னியங்கா” (Ilakshmi Pillai, 2019)

அதேநேரம் இவ்வாறான நெறி பிறழ்வுக்காகச் சென்ற வன்னியரைப் பற்றியும் கேலி செய்து, அவர்களுக்குள்ளே பேசிக்கொள்வதும் வழக்கமாக இருந்தது. இவருடைய பிரச்சினை வெளியில் தெரியாமல் இருந்தால் அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள் எதனையும் செய்யலாம் என்ற பயத்தினால் இவ்வாறு பேசிக் கொள்வர் போலும்.

“இன்னேரம் வன்னியனார் என்னநிறம் கொண்டிருப்பார்

பச்சோந்தி போல பல நிறமும் கொண்டிருப்பார்” (Ilakshmi Pillai, 2019)

இவ்வாறாக மட்டக்களப்பு நாட்டார் பாடல்களில் காதல் உணர்வு மேலோங்கும் பாடல்கள் பல அமைந்து கிடக்கின்றன.

முடிவுரை

இராவணன் காலத்தினைத் தொடர்ந்து இந்தியதேசத்தில் இருந்து வந்த மக்களால் இலங்கையில் குடியேற்றங்களும் சனத்தொகையும் உருவாகியன. அத்தொடர்பினால் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திலே காலத்திற்குக் காலம் குடியேற்றங்கள் இடம்பெற்றன. அதன்பின்னணியில் இலக்கியச் செல்நெறிகள் இங்கும் பரவத்தொடக்கிங்கின. அதில் வாய்மொழிப்பால்கள் பிரதான இடத்தினைப் பெறுகின்றன. இந்தவாய்மொழிப் பாடல்கள் தற்காலத்தில் நாட்டார்பாடல்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இப்பாடல்கள் பண்டைத் தமிழர்களுடையவாழ்வியலைப் பிரதிபலிப்பதாக அமைந்து காணப்படுகின்றது. குறிப்பாகசங்ககால அகத்திணை அம்சங்கள் இங்குள்ள நாட்டார்பாடல்களில் விரவிவருகின்றன. இப்பாடல்கள் அனைத்தும் காதல் உணர்வினை மகிழ்ச்சி, கஷ்டம், துக்கம், பிரச்சினை போன்ற செயற்பாடு மற்றும் மனவெழுச்சிகளின் வழி, நேரடிப்பொருள் தருதலன்றி உட்பொருளை

மறைமுகமாகவே விளக்கி நிற்பதாலும் பல்வேறு தன்மையில் அதன் உட்பொருள் பரந்துநிற்பதாலும் இவற்றில் பின் நவீனத்துவத் தன்மையும் காணப்படவே செய்கின்றன. இந்த ஆய்வினை ஆய்வாளர்களும் மற்றவர்களும் மனங்கொள்வதனால் இந்தியதேசத்தினுடைய பண்பாட்டின் வழி இன்றையப் பண்பாட்டம் சங்களை அறிந்துகொள்வதோடு காதல் பாடல்களின் உள்ளீட்டினையும் புரிந்து கொள்ளமுடிகின்றது. எனவே, மட்டக்களப்பு நாட்டார் பாடல்களில் காதல் உணர்வினை மேலும் பல்வேறு வழிகளில் முன்கொண்டு செல்வதற்கு ஆய்வாளர்களுக்கும் வாசகர்களுக்கும் இவ்ஆய்வுக்கட்டுரை வழியமைக்கின்றது.

References

- Balasundaram, R, (1979) Ezhaththu Naattar Padalgal (Batticaloa District), Batticaloa, Srilanka.
- Ganapathy, V., (2019) Age 96, Interviewers in field research, Ambalanthurai, Batticaloa, SriLanka.
- Ilakshmi Pillai, K., (2019) Age, 68, Valkattu, Interviewers in field research, Batticaloa, SriLanka.
- Kamalanathan, S.R, (2005) Mattakalappu purva sarittiram, Kumaran Book House, Colombo - Chennai, Srilanka.
- Kandaiya, V.C, (1964) Mattakalapputh Thamilakam, Ezhakesari Ponnaya Memorial Publishing House, SriLanka.
- Nadarasa, V.C, (1962) Eelam Folk Songs, Ashirwadham Press, Jaffna, Srilanka.
- Paramathai, Y., (2019) Age, 86, Interviewers in field research, Valkattu, Batticaloa, SriLanka.
- Ponnambalam, K., (2019) Age, 75, Interviewers in field research, Valkattu, Batticaloa, SriLanka.
- Ponnamma, (2019) Age, 63, Ambalanthurai, Interviewers in field research, Batticaloa, SriLanka.
- Sakthivel, S, (2018) Nattuppura Iyal Aayu, Manivasakkar Publishing House, Chennai, India.
- Tanapakkiam Gunabalasingam, (1993) Mattakalappu Manmiyam (A Research), Batticaloa, Srilanka.
- Vellavur Gopal, (2013) Mattakalappu Varalaru. - Oru Arimugam, Manuvada Publication, Batticaloa, Srilanka.
- Vidhyanathan, S, (1962) Mattakalapputh Naatu Padalgal, Sri Lanka University Tamil Drama Group, Srilanka.

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

© The author 2021. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License